

ת"פ 4508/03/22 - מדינת ישראל נגד עסאם זואהרה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 4508-03-22 מדינת ישראל נ' זואהרה

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המשימה	יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י ב"כ עוה"ד ליאורה זמיר נגד
הנאשם	עסאם זואהרה ע"י ב"כ עוה"ד אסף טל

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בסיוע לגניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין), ובשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא - לפי סעיף 413ב' וסעיף 29א) לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. כתב האישום המתוקן אוחד בחובו חלק כללי ומונה שלושה אישומים ומייחס לנאשם עבירות רכוש שעניינן גניבת ציוד הנדסי והעברתו לשטחי הרשות הפלסטינית. העבירות בוצעו בצוותא עם אחרים, קטין יליד 2006 (להלן: הקטין), עמאר אבו קץ (להלן: עמאר) ואוסמה מוסלח (להלן: מוסלח) (להלן: יכוננו ביחד האחרים). לשם ביצוע העבירות הצטיידו הנאשם והאחרים בכלי רכב בהם מותקן וו גרירה השייכים למשפחת הנאשם וכן ברכב מוביל לצורך ליווי הגנוב אל מחוץ לשטחי ישראל.

4. לפי עובדות האישום הראשון: עובר לתאריך 2.1.2022 החנה מתן ביטון את משאבת החול שברשותה ששוויה ₪ 130,000 (להלן: המשאבה) בעיר יבנה. ביום 2.1.2022 נסעו הנאשם ועמאר ברכב מוביל השכור על ידי עמאר אל שטחי הרשות הפלסטינית שם נטל הנאשם רכב עליו מותקן וו גרירה השייך לאחיו. סמוך לכך נסע עמאר ברכב המוביל והנאשם נסע ברכב עם וו הגרירה לכיוון ביתו של עמאר בשוקבא שם נפגשו עם אוסמה והקטין. בהמשך נסע הנאשם ברכב המוביל שלצדו הקטין בעוד עמאר נסע ברכב בעל וו הגרירה שלצדו אוסמה עד להגעתם למקום חניית המשאבה. אז חיברו עמאר ואוסמה את המשאבה לרכב בעל וו הגרירה בעוד הנאשם והקטין מאבטחים את מעשיהם. בהמשך ובשעה 04:09 או סמוך לכך, נסעו עמאר ואוסמה ברכב בעל וו הגרירה עם המשאבה לכיוון מעבר רנתיס בעוד הנאשם

והקטין נוסעים לפניהם ברכב המוביל משטחי מדינת ישראל אל האזור. עם הגעתם לביתו של עמאר בשוקבא פירקו הארבעה את המשאבה הגנובה.

5. לפי עובדות האישום השלישי: עובר לתאריך 24.1.2022 החנה המתלונן את משאבת הסומסום שברשותו ששוויה 200,000 ₪ (להלן: משאבת הסומסום) בתחנת דלק סמוך לקיבוץ גבעת ברנר. ביום 24.01.22 בשעה 02:00 הגיעו הנאשם והאחרים למקום חניית משאבת הסומסום עם רכב בעל וו גרירה השייך לאחיו של הנאשם. עמאר ואוסמה חיברו את המשאבה לוו הגרירה ברכב בזמן שהנאשם והקטין מאבטחים את מעשיהם. בהמשך לאמור נסעו הנאשם והאחרים ברכב עם המשאבה הגנובה לכיוון צומת בילו בקרית עקרון ופגשו באחר. מאותה נקודה נסעו עמאר ואוסמה ברכב עם משאבת הסומסום הגנובה לכיוון מעבר רנתיס בעוד הנאשם והקטין מלווים אותם ברכב המוביל הנוסע בכביש לפניהם. הנאשם והאחרים הוציאו את משאבת הסומסום הגנובה מהארץ ופירקו אותה מהוו הגרירה כאשר הגיעו לביתו של עמאר בשוקבא.

6. לפי עובדות האישום הרביעי: בתאריך 26.1.2022 בשעה 13:00 סמוך לכך החנה המתלונן את משאבת החול שבבעלותו (להלן: משאבת החול) בחניית כורכר בעיר יבנה. בו ביום ובשעה 23:00 התקשר עמאר לנאשם וביקש ממנו להגיע עם רכב בעל וו גרירה. מיד ובסמוך לכך הגיע הנאשם אל הבית בשוקבא ברכב בעל וו גרירה השייך לאחיו, שם פגש באחרים. באותן הנסיבות התקשר עמאר לאחר וביקש ממנו להגיע למקום חניית משאבת החול לצורך "פתיחת ציר". מיד ובסמוך לכך, ביום 27.1.2022 בשעה 00:50 נסעו הנאשם והאחרים ברכב בעל וו הגרירה למקום חניית משאבת החול ופגשו באחר שהגיע ברכבו. באותן הנסיבות חיברו עמאר ואוסמה את משאבת החול לרכב בעל וו הגרירה בעוד הנאשם והקטין עלו לרכבו של האחר. בהמשך נסעו עמאר ואוסמה ברכב עם וו הגרירה אליו מחוברת משאבת החול הגנובה לכיוון מחסום רנתיס בעוד הנאשם, הקטין והאחר נוסעים ברכב לפניהם ומלווים את הנסיעה. עמאר ואוסמה עצרו סמוך למחסום וניתקו את המשאבה מרכב בעל וו הגרירה על מנת לוודא כי אין כוחות ביטחון בסביבה ולאחר זמן קצר חיברו אותה בשנית והמשיכו בנסיעה עם משאבת החול הגנובה אל מחוץ לשטחי ישראל. סמוך לביתו של עמאר בשוקבא פירקו הנאשמים את משאבת החול מוו הגרירה.

תסקיר מבחן

7. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן כ-19 שנים, סיים 12 שנות לימוד כחצי שנה עובר לכתיבת התסקיר, שוהה במעצר בית לילי בבית הוריו בלוד. הנאשם הוא השלישי בסדר הלידה מתוך שישה ילדים, אביו עבד בעבר בתחום השמירה ובשנה האחרונה עובד באופן לא יציב בתחום השיפוצים ואמו אינה עובדת. הנאשם שלל בעיות בתנאי גדילתו והדגיש תפקודו היציב והחיובי במישורי חיי השונים ושאפיותיו הנורמטיביות. כמו כן שלל שימוש בסמים או באלכוהול ותיאר כי במקביל ללימודיו התיכוניים עבד בחופשות כשומר לילה באתרי בנייה וזאת כדי לשפר את מצבו הכלכלי. הנאשם תיאר כי בעת מעצרו היה תלמיד בכיתה י"ב וזאת לקראת בחינות הבגרות כאשר בחודש מרץ הוא נעצר בפיקוח אלקטרוני, בהמשך הותר לו לצאת ללימודים ולבחינות הבגרות. בחודש יוני בוטל הפיקוח האלקטרוני ומאז שוהה בתנאי מעצר בית לילי.

8. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן שאיפות להתפתחות ולתפקוד נורמטיבי ומסר כי עובר למעצרו היה ממוקד בלימודיו ומושקע ברצונו לסיים בחינות הבגרות והסתבכותו בפלילים היא חריגה לו ולאורח חייו. בהתייחס לעבירות בהן הורשע שירות המבחן מסר הנאשם כי ברקע למעורבותו בעבירות התמודד עם לחצים והשפעות מצד גורמים שוליים, התקשה להציב לעצמו גבולות, התפתה משיקולים כלכליים ועל רקע צרכיו בהשתייכות חברתית, זאת תוך טשטוש חומרת ומשמעות התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בהתנהגותו הבעייתית ומביע צער וחרטה בגין ביצועו. עם זאת, ניכר כי מאופיין במיקוד שליטה חיצוני ורואה בנסיבות חיצוניות כמשפיעות על החלטותיו ובחירותיו.

9. במסגרת הליך המעצר הועמד הנאשם בצו פיקוח מעצרים ושולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בתל אביב, אליה הגיע אך התקשה להתמיד ובלטו קשיי התארגנותו בהגעה למפגשים ואי הגעה בזמנים. לצד מאמציו לשיתוף פעולה והיענותו לדרישות הטיפוליות, הנאשם התקשה בהעמקה והתבוננות ושירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מגובש, בעל מאפיינים ילדותיים המתקשה בביטוי רגשי ומילולי. לנוכח ההקפדה על התנאים המגבילים העריך שירות המבחן כי מעצרו וההליך המשפטי המתנהל מציב גבול ברור ומרתיע.

10. הנאשם תיאר כי מעצרו שיקף לו את חומרת מעשיו וההידרדרות בה היה נתון וההליך המתנהל נגדו המחיש לו את חומרת מצבו והבעייתיות שבהתנהגותו, תיאר את המחמירים אליהם נדרש, ובכלל זה קטיעת שיגרת חייו, הניתוק מהמסגרת הלימודית בשלב בו התכוון לבחינות הבגרות. כן תיאר כי בהשפעת הליך המעצר, התארגן ובאישור בית המשפט הצליח לחזור להכנות ולבחינות הבגרות ומאמין כי יצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי. בפני שירות המבחן הנאשם שלל נזקקות טיפולית המשכית והביע רצון בסיום ההליך המשפטי וחזרה לשגרת חייו.

11. בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום לקח שירות המבחן בחשבון כי מדובר בצעיר בלתי מגובש וילדותי, בעל יכולות וכוחות חיוביים שבאו לידי ביטוי בהסתגלות תקינה למסגרת הלימודים ובשאיפות נורמטיביות זאת עד למעצרו. ההערכה כי המיוחס לו משקף הליך הידרדרות בו היה נתון עובר למעצרו שהתבטא בניהול קשרים עם גורמים שוליים, התנהלות פורצת גבולות תוך כדי דפוסי הסתרה מול סביבתו הקרובה כשנראה כי היה ממוקד בצרכיו ובשיפור מצבו הכלכלי ופעל בהיותו ממוקד בעשיית רווח כספי מהיר למילוי צרכיו המידיים והבסיסיים מבלי שהעמיק בסיכון הכרוך בכך והשלכות התנהלותו ובחירותיו. שירות המבחן העריך כי הנאשם פעל באופן בעייתי ושולי זאת בהיותו ממוקד בצרכיו ובקשייו כאשר ברקע חשיבה לטווח קצר ומידי, טשטוש משמעות התנהגותו וחומרת מעשיו ומתוך קושי בהצבת גבולות חיצוניים ופנימיים. כגורמי סיכוי לקח שירות המבחן בחשבון כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי חשיבה עברייניים מגובשים, נעדר הרשעות קודמות בפלילים, החווה את ההליך המשפטי באופן מרתיע.

12. לאור האמור, ובהינתן חוסר בשלות לטיפול לנוכח מאפיינים ילדותיים ויכולות ראשוניות להתבוננות לצד חוסר מוטיבציה לטיפול המשכי, שלילת נזקקות טיפולית ורצונו של הנאשם לסיים את ההליך המשפטי ולחזור לשגרת חייו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית. להערכת שירות המבחן עונש מוחשי בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות יעמיד את הנאשם על חומרת התנהגותו והשלכותיה ועונש מאסר על תנאי יהווה גורם מרתיע בשנים הקרובות.

טיעוני הצדדים לעונש

13. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם ובהם ההגנה על שלומו ובטחונו של אדם, רכושו וקניינו. בטיעוניה המפורטים סקרה את נסיבות ביצוע העבירות, וביקשה לייחס חומרה יתרה למעשיו של הנאשם אשר פעל מתוך בצע כסף, ביחד עם אחרים באופן מתוחכם ומתוכנן תוך שימוש בכלי רכב שונים לצורך גניבה והעברתם של נגררים לשטחי הרשות הפלסטינאית, וגם כאשר פעל כמסייע חלקו אינו זניח. לשיטת המאשימה גניבה של נגררים שקולה לגניבה של רכב ומצדיקה קביעת מתחם מחמיר, בפרט שהמשאבה באישום הראשון לא הושבה לבעליה, ואולם, בהינתן העונשים שהוטלו על האחרים ועל מנת לשמר את האחידות בענישה, עתרה לקביעת מתחם מקל יותר 18-36 חודשים וענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

14. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם לקחה בחשבון המאשימה את גילו של הנאשם, העדר הרשעות קודמות, ההודאה ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי, מאפייניו האישיותיים של הנאשם וחוסר נכונותו להשתלב בהליך שיקום מעמיק כעולה מתסקיר שירות המבחן.

15. מטעמים אלו, סבורה המאשימה כי ראוי להשית על הנאשם מאסר בפועל בן 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. כן עתרה המאשימה לחילוט הרכב ששימש לביצוע העבירות.

16. ב"כ הנאשם טען כי המתחם אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות והפסיקה הנוהגת. בתוך כך טען כי הנאשם ביצע את העבירות על סף הקטינות ובהיותו בן 18 ושלושה חודשים, הוא אינו ה"מוח העברייני" או הרוח החיה, אלא מי שנגרר ונסחף אחרי האחרים, אחד מהם תושב שטחים ולהם מעורבות קודמת בפלילים. כן הדגיש כי אלמלא שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי החקירה, האחרים לא היו עומדים לדין. מטעמים אלו עתר לקבוע את מתחם הענישה בין 10-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. גם בא כוח הנאשם תמך עמדתו בפסיקה.

17. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, בן למשפחה נורמטיבית, הודה ולקח אחריות על מעשיו, משך הזמן בו היה נתון במעצר, התקופה בה היה נתון בתנאים מגבלים במהלכה גם השלים את הבגרויות ושאיפותיו לעתיד. לטעמו הנזק שעשוי להיגרם לו כתוצאה משליחתו לריצוי עונש מאחורי סורג וברית, רב ועשוי להשיג לאחר את ההתקדמות שהושגה עד כה ועצם שליחתו של בחור בגילו ובנסיבותיו אינו משרת את האינטרס הציבורי. לטעמו, בנסיבות המקרה דנן, יש לתת משקל נכבד להמלצת שירות המבחן, ולסטות ממתחם הענישה ולגזור על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

18. הנאשם בדברו האחרון אמר "אני מצטער עשיתי את זה בטעות והחיים שלי קשה בגלל התיק הזה".

דיון והכרעה

19. טרם אדרש לקביעת מתחם העונש ההולם אומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם ענישה אחד בדומה לאחרים במסגרת הפרשייה, מקובלת עליי. עסקינן בעבירות רכוש בעלות מאפיינים דומים תוך התמקדות

בכלי רכב נגררים, בוצעו בסמיכות זמנים זו לזו ובאותה שיטה. לנוכח הזיקה בין העבירות השונות יש לראות בהן אירוע עבריני אחד תוך התחשבות לצורך קביעת גבולות המתחם במספר המעשים העבריניים המרכיבים את אותו "אירוע". ובמובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

מתחם העונש ההולם

20. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה - והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

21. הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים שעניינם שמירה על רכוש הפרט והגנה על תחושת ביטחונו. גניבות כלי רכב לצורך העברתם לשטחי הרשות הפלסטינאית הפכו, למרבה הצער לתופעה נפוצה. עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון האישי ומסבות נזקים רבים לאזרח שרכושו נגזל ולציבור בכללותו. הנזקים העקיפים באים לידי ביטוי בין היתר בהעלאת מחירי פוליסות הביטוח, הצורך בהתקנת אמצעי מיגון נגד גניבות וכיו"ב. הפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי של אזרחי המדינה, כמו גם הנזק הממוני הישיר והעקיף שנגרם כתוצאה מתופעה עברינית זו, אותה הגדיר בית המשפט העליון כ"מכת מדינה", הוכרה כמצדיקה, ככלל, הטלת עונשי מאסר מחמירים, שיהיה בהם כדי להרתיע מפני ביצועם. וראו בעניין זה, רע"פ 2366/10 גבאלי נ' מדינת ישראל (13.4.2010):

"המעשים המיוחסים למבקש הם חמורים ביותר ומבטאים זלזול בחוק וברכוש הזולת. במקרה זה יש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי שמחייב ענישה מרתיעה למיגור "מכת המדינה" של גניבות. יפים לענייננו דברי חברי השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.2006): "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ביום 12.5.96) כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיונים בראיה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך" (ראו גם רע"פ 10116/06 כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם 17.12.2006); ע"פ 2725/03 עבדיה נ' מדינת ישראל (לא פורסם 23.10.2003)).

22. חומרה ייתרה גלומה בעבירות בהן הורשע הנאשם ובנסיבות ביצוען. בין היתר, האפקט המצטבר של גניבת ציוד הנדסי, מספר כלי רכב ייחודים בצוותא חדא והעברתם לידי שטחי הרשות הפלסטינאית, בפרק זמן קצר יחסית של כ-10 ימים וממניע כלכלי גרידא.

23. לצורך קביעת גבולות המתחם כאן ומכוח עיקרון אחידות הענישה המורה להחיל שיקולים דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות תוך שמירה על יחס הולם בין הנאשמים השונים אשר ביצעו מעשים הנבדלים זה מזה במספרם ובחומרתם, נקודת המוצא היא מתחם הענישה שנקבע בעניינם של אוסמה ועמאר, השותפים לדבר עבירה תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות. וזאת לנוכח ההבדלים בעובדות כתבי האישום המתוקנים. רק לשם הדוגמה - באישום ראשון מיוחסת לנאשם עבירה של סיוע לגניבה בעוד שאישום זה נמחק בעניין

השותפים, האישום השני - תוקן לשותפים אך נמחק בעניינו של הנאשם ולאוסמה מיוחס עוד אישום. אך מכיוון שבא כוח הנאשם לא חסך מאמץ לשכנע את בית המשפט לקבוע מתחם מקל בהרבה, ומכיוון שערעור שהגיש עמאר עומד ותלוי וכדי שלא להותיר אבן שאינה הפוכה אסביר גם מדוע המתחם לו עתרה המאשימה מקובל והגיוני בנסיבות העניין והוא גם תואם את מדיניות הענישה המקובלת.

24. עסקינן בעבירות שאינן פרי מעידה רגעית אלא שקדמו להן תכנון ומחשבה, בין השאר לנוכח השימוש ברכב בעל וו גרירה שנמצא בבעלות בני משפחתו של הנאשם, איתור הנגררים במקומות שונים בסביבת העיר רחובות. ריבוי המעשים, האופי והשיטה בה בוצעו מעידים על כי מערך עברייני מתוכנן ומאורגן בו כל אחד מהמעורבים בעל תפקיד מוגדר וידוע מראש. אמנם עמאר ואוסמה הם אשר הניעו את גלגלי הפעילות הפלילית והם היו אחראים גם על התיאום עם הנאשם, הקטין והאחר. אך אי אפשר לומר כי חלקו של הנאשם שולי או זניח גם לא באישום הראשון שם פעל כמסייע. הנאשם היה אחראי על הבאת הרכב עם וו הגרירה ובדרך זו התאפשר ביצוע העבירה. הנאשם גם פעל בצוותא עם הקטין לאבטח את מעשיהם של אוסמה ועמאר. יתרה מזאת, הנאשם והקטין ובאישום הרביעי גם עם האחר, נסעו ברכב מוביל ותפקידם היה בין השאר לוודא כי כוחות הביטחון אינם נמצאים באזור ולאפשר התחמקות מהם במידת הצורך.

25. בשלושת המקרים היה הנאשם מעורב בגניבת נגררים, משאבות חול וסומסום. אלו אמנם נחשבים מבחינת הגדרה בחוק ככלי רכב אך לצורך קביעת גבולות המתחם, מתבקשת לטעמי הבחנה בינם ובין כלי רכב ממונעים וזאת מכיוון בדרך כלל גניבת רכב ממונע, דורשת רמת תחכום ותעוזה רבה יותר וזאת בהינתן הצורך להתגבר על מערכות ההגנה וביטחון המותקנות ברוב כלי הרכב. לעומת זאת, נגרר לרוב חונה בצד הכבישים וללא הגנה מיוחדת. וכפי המתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם והאחרים, ניצלו חולשה זו ובאופן פשוט למדי חיברו את הנגררים לרכבם באמצעות וו גרירה וכל שנדרש מהם היה לאבטח את המעשה ולהתריע מפני סכנה.

26. בגזר דינם של אוסמה ועמאר התייחסתי לסוגיית שווים של הנגררים, כנתון המשפיע על קביעת גבולות המתחם. חשוב להבהיר. ההנמקה בעניין זה מבוססת על עובדות כתב האישום המתוקן בהם הודו אוסמה ועמאר, בעיקרה. שכן, למעט שוויה של משאבת הסומסום שנאמד בכמה אלפי שקלים, המאשימה לא מצאה לנכון לפרט את ערכם הגנוב, ועל כן, ההנחה היא שאינו רב. שונים הם פני הדברים במקרה דנן. כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם אינה זהה מבחינה עובדתית לכתב האישום בעניינם של אוסמה ועמאר. באישום הראשון פורט שוויה של המשאבה - 130,000 ₪ (אגב, אישום זה נמחק בעניינם של אוסמה ועמאר), באישום השלישי שוויה של משאבת הסומסום הוא 200,000 ₪ (בעניינם של אוסמה ועמאר צוין עשרות אלפי שקלים) ובאישום הרביעי שוויה של המשאבה הגנובה חסר - ולכן לטובת הנאשם אניח כי אינו רב.

27. באשר לנזק שנגרם לבעלי הרכוש. מעבר לעוגמת הנפש והכאב שבעצם מעשה הגניבה, הרי גניבת ציוד הנדסי המשמש לצורכי עבודה פגעה ביכולתם לנהל באופן שוטף את עסקיהם ובפרנסתם. הנזק הממוני הקונקרטי באישום השלישי והרביעי אינו רב שכן משאבות החול והסומסום הושבו לבעליהם זמן קצר לאחר הגניבה (ראה הצהרת המאשימה בעניינם של אוסמה ועמאר) אך המשאבה באישום הראשון לא הושבה לבעליה ונזכיר שוויה הוא 200,000 ש"ח. יתרה מזאת, הפגיעה בנסיבות העניין אינה רק ממונית, אלא פגיעה בתחושת הביטחון האישי. זאת ועוד, משום שמדובר ברכוש בעל ערך הניצב ללא שמירה בצדי הכבישים מחייב הצבת גבולות ברורים לאלו אשר בוחרים לנצל

חולשה זו וחוטאים בשליחת ידם ברכוש הזולת.

28. לצד זאת, ועל מנת שגזר הדין לא יצא חסר, אפנה לפסקי דין מהם אפשר ללמוד על מדיניות הענישה. עיון בפסיקה מלמד כי בהתאם למדיניות אותה התווה בית המשפט העליון, הענישה מחמירה וקיים מדרג חומרה בהתאם לנסיבות וסוג הרכב שנגנב. ככלל כאשר לעבירות גניבת הרכב נוספו נסיבות מחמירות כגון ביצוע בצוותא כחלק מתוכנית עבריינית, שימוש באמצעים מתוחכמים או כאשר נלוו לעבירת גניבת הרכב עבירות נוספות ובהן עבירות תעבורה, עומד מתחם הענישה 12-24 עבור כל אירוע גניבת רכב. עוד אפשר ללמוד מפסקי הדין השונים כי כאשר מדובר בגניבות אופנועים או נגררים מתחם הענישה שנקבע מעט יותר מקל והגבול התחתון ייקבע בתקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות על הצד הגבוה. להלן מספר פסקי דין העוסקים בגניבת כלי רכב, בעיקר נגררים אותם מצאתי כרלבנטיים לענייני. אבהיר כי חלק מהמקרים חמורים מעניינם של הנאשמים וחלקם נופלים מהם והדבר נלקח בחשבון ומבוצעות ההתאמות הנדרשות. רע"פ 5771/16 עיאס נ' מדינת ישראל (26.7.2016); עפ"ג (ירושלים) אנוור לאפי נ' מדינת ישראל (11.12.2016); עפ"ג (ירושלים) 504-09-16 אברהם לב נ' מדינת ישראל (5.11.2015); עפ"ג (חיפה) 21808-07-15 בועז אברהם נ' מדינת ישראל (5.11.2015); ת.פ. 40988-07-20 מדינת ישראל נ' אסלים (16.3.2021); ת.פ. 42093-02-19 (נצרת) מדינת ישראל נ' רביע (23.12.2019); ת.פ. 52079-06-18 מדינת ישראל נ' אבו עזא (18.12.2019) ות.פ. 33680-12-15 מדינת ישראל נ' דענא (25.6.2018).

29. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עיינתי בפסיקה הרבה שהוגשה מטעם ההגנה ואין בה להעלות או להוריד מהקו המחמיר שהוצג מעלה. וגם אם אפשר למצוא פסקי דין בודדים נקבע מתחם עונש שהגבול התחתון בו הוא עבודות שירות, מדובר במקרים בהם הנסיבות חריגות או ייחודיות והם לא משקפים את הכלל אלא את החריג. לגופו של עניין, אין בטיעוני ההגנה בטיעוני ההגנה התייחסות לנסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירה המצדיקות סטייה ממתחם הענישה הנהוג, וזאת להבדיל מפירוט נסיבות שיש בהן להשפיע על עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

30. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם 16-36 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

קביעת העונש במתחם העונש ההולם

31. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין) כדלקמן:

32. הנאשם יליד שנת 2003 רווק, בן למשפחה נורמטיבית. אין לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם שיתף פעולה עם גורמי אכיפת החוק, הודה מיד בתחנת המשטרה והיה בשיתוף הפעולה שלו להביא למיצוי הדין עם שותפיו. בהמשך הודה הנאשם בכתב האישום ולקח אחריות על מעשיו בפני בית המשפט. הודאה זו חסכה זמן ציבורי יקר וזאת בהתחשב ברשימת עדי התביעה שהיא ארוכה באופן יחסי. הנאשם גם הודה בפני שירות המבחן והביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם שהה במעצר בין התאריכים 23.2.2022 - 15.3.2022, לאחר מכן נעצר בפיקוח אלקטרוני וניתנו חלונות לצורך יציאה ללימודים, ביום 13.6.2022 הוסר הפיקוח האלקטרוני והוא נותר בתנאים מגבילים והועמד בפיקוח שירות

המבחן.

33. באשר להליכים טיפוליים, תסקיר המבחן פורט בהרחבה מעלה ולא אחזור על הדברים. בתמצית, במסגרת הליכי המעצר שולב הנאשם בקבוצה טיפולית אך שיתוף הפעולה היה מוגבל. בעת הזו אינו משולב בהליך טיפולי כלשהו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו בשל להליך טיפולי, חסר פניות להליך שכזה והוא מבטא רצון לסיים את ההליך המשפטי ויפה שעה אחת קודם. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבלתי מגובש וילדותי, בעל יכולות כוחות חיוביים. מעורבותו בביצוע העבירות בגין נותן את הדין משקף הליך הידרדרות שבא לידי ביטוי בניהול קשרים שוליים, התנהגות פורצת חוק תוך דפוסי הסתרה מול סביבתו הקרובה, תוך שממוקד בצרכיו ובשיפור מצבו הכללי ללא יכולת העמקה בסיכון והשלכות בחירותיו. ניכר כי קיים קושי בהצבת גבולות חיצוניים ופנימיים. נתונים אלו מלמדים על רמת סיכון להישנות עבירות שאינה מבוטלת. העובדה כי הנאשם הצליח להשלים את בחינות הבגרות בהצלחה ראויה להערכה אך היא אינה מלמדת על שיקום מרשים או יוצא דופן המצדיק סטייה ממתחם הענישה.

34. לפיכך, מצאתי כי ההמלצה הסופית של שירות המבחן, להסתפק בעונש ממשי ושיקומי אינה הולמת את חומרת מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם והיא גם לא עולה בקנה אחד עם תוכנו של התסקיר המצביע גורמי סיכון לא מעטים לצד חוסר מוכנות להשתלב בהליכים טיפוליים.

35. מהתסקיר ניכר כי השיקול המרכזי, שלא לומר הבלעדי, שעמד לנגד עיני שירות המבחן הוא היות הנאשם בחור צעיר, בעוד שחומרת העבירה ותוצאותיה נדחקו לקרן פינה. נכון כי מדובר בשיקול חשוב, אך אין הוא בלעדי או מכריע ולבטח אין יתר שיקולי הענישה ובהם גמול והרתעה נסוגים מפניו. למותר לציין כי השיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאכת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון השיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם בגזירת העונש.

36. בכל הכבוד לשירות המבחן בהיותו הגורם המקצועי, המלצתו כשמה כן היא - המלצה - ואין באמור בה כדי לכבול את ידי בית המשפט (ראו: רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); רע"פ 6908/04 איבגי נ' מדינת ישראל (27.7.2004); רע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (14.11.2018); רע"פ 4472/16 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.06.2016); רע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.8.2013)).

37. סוף דבר, מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו ואולם לנוכח יש לתת את הדעת לפגיעה הקשה הצפויה למבקש מן העונש לנוכח גילו הצעיר ולפיכך אגזור את עונשו בגבול התחתון של המתחם.

תוצאה

39. לנוכח האמור ובאיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם ובין הנסיבות העומדות לחובתו אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 3.5.2023 במתקן הכליאה ניצן בצירוף גזר הדין ותעודה מזהה. הערבויות ישמשו להבטחת ההתייצבות למאסר.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירות בהן עמוד 8

הורשע.

ג. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. קנס ישולם הנאשם ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.6.2023 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן. לא ישולם איזה מהתשלומים תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. מובהר בזאת לנאשם כי עליו לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל לידיו שוברי התשלום.

ה. פיצויי לשלושת המתלוננים באישומים 2,3,4 בסך 1,000 ₪ כל אחד בהתאם לטופס פרטי ניזוק שיועברו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים מהיום. הפיצוי ישולם עד לא יאוחר מיום 1.6.2023.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.